

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2021. december 16.
(csütörtök)

Szepesy László

KRISZTUS ELJÖVETELE ZÁKEUSHOZ

Énekek: 165,1-3, 165,4-6

Alapige: Lukács 19,1-10

„És bemenvén, általméne Jerikón. És íme volt ott egy ember, akit nevéről Zákeusnak hívtak; és az fővámszedő volt, és gazdag. És igyekezett Jézust látni, ki az; de a sokaságtól nem láthatta, mivelhogy termete szerint kis ember volt. És előre futván felhágott egy eperfügefára, hogy Őt lássa; mert arra volt elmenendő. És mikor arra a helyre jutott, feltekintvén Jézus, látta őt, és monda néki: Zákeus, hamar szállj alá; mert ma nékem a te házadnál kell maradnom. És sietve leszállt, és örömmel fogadta Őt. És mikor ezt látták, mindnyájan zúgolódtak, mondván, hogy bűnös emberhez ment be szállásra. Zákeus pedig előállván, monda az Úrnak: Uram, íme minden vagyonomnak felét a szegényeknek adom, és ha valakitől valamit patvarkodással elvettem, négyannyit adok helyébe. Monda pedig néki Jézus: Ma lett üdvössége ennek a háznak! Mivelhogy ő is Ábrahám fia. Mert azért jött az embernek Fia, hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett.”

Imádkozzunk!

Hálát adunk Neked azért, mennyei Édesatyánk, hogy részt vehetünk abban a mennyei istentiszteletben, amelyben az angyalok is Téged dicsőítenek és magasztalnak, és hit által mi is – bár itt a földön még bűnősként, de megváltottként – szent nevedet magasztalhattuk az énekekkel, és az Ige

KRISZTUS ELJÖVETELE ZÁKEUSHOZ

---

előtti alázattal dicsérhetünk Téged, és leginkább azzal, hogy törekedhetünk a szent életre, Igéd iránti engedelmességre.

Hálát adunk Neked a mai napért is. Látod, hogyan vagyunk itt, mi van a szívünkben, mi történt velünk, éppen milyen fájdalmak, szenvedések gyötörnek, milyen terhek vannak rajtunk, vagy milyen örömök és áldások értek bennünket kegyelmedből. Köszönjük, hogy akár így, akár úgy vagyunk jelen, de mégis együtt, lelki közösségben, testvérekként lehetünk egymással, és kérhetjük, hogy szóljon hozzánk a Te személyes szavad, amely képes megeleveníteni, bátorítani, vigasztalni, ha kell, feddeni és inteni is.

Kérünk, Urunk, hogy áldd meg a mai együttlétünket is szent Fiadért. Hadd szóljon az élő ige, és hadd hozzon olyan változást, amelyet csak Te tudsz munkálni a mi életünkben. Mi, hogyha megfeszítjük az akaratomkat, akkor sem tudunk magunkon változtatni, de Te képes vagy átformálni, szabadítani a bűnből, és kegyelmed szerint megújítani, megszentelni életünk újabb és újabb területeit. Ezért kérjük, hogy ne szóljon igéd hiába, hanem valóban teremje meg azt a gyümölcsét, amelyet szántál neki, amely Téged dicsőít, és nekünk javunkra van.

Kegyelmedben bízva kérünk, hallgass meg!

Ámen.

Igehirdetés

Mint azt jól tudjuk, advent négy vasárnapja Krisztus négy eljövételére emlékeztet bennünket. Arra, hogy Urunk egyszer megszületett erre a világra, emberré lett; arra, hogy eljön hozzánk személyesen, és hit által a szívünkben akar lakni; arra, hogy halálunk pillanatában találkozunk majd Vele; és arra, hogy ismét el fog jönni a Földre dicsőségben, ítéletet tartva, és újjáteremtve mindent. Nem akarom rangsorolni ezeknek az eljöveteleknek, eseményeknek a jelentőségét, hiszen mindegyik egyformán fontos számunkra, de ha szabad egyet kiemelni, akkor az a második eljövetele lenne Jézusnak. Az, hogy személyesen eljön hozzánk, keres minket azért, hogy higgyünk Benne és mindabban, amit értünk tett, amit nekünk akar adni az Ő kegyelméből. Azért hangsúlyoznám ennek a fontosságát, mivel e nélkül az eljövetele nélkül a többi három mit sem használna nekünk. Ha ugyanis nem hiszünk Őbenne, és hit által nincs Ővele lelki közösségünk, akkor az Ő megszületése semmit nem jelent számunkra, csupán egy szép történetet lesz. Egy igehirdető mondta, hogy Jézus akár százszor is megszülethetne Betlehemben, semmit sem érne, hogyha a mi szívünkbe nem jönne el. Hit nélkül halálunk pillanatában a Vele való találkozásunk is kárhozatunkra lenne, sőt az is, amikor visszajön másodszer erre a világra, az is csak a kárunkra lenne, ha Ő nem jött volna el a mi szívünkbe. Pont ezért

fontos nekünk, hívőknek legelőször a Vele való személyes találkozás fontosságát hirdetnünk mindenkinek, hogy a többi eljövétel is áldásul legyen számunkra. Az adventi időszak különösen is emlékeztet minket erre.

Jézus Krisztus sem rangsorolta az Ő eljöveteleit, az evangéliumokban mind a négyről egyaránt beszélt, viszont arra többször is rámutatott, hogy Ő azért jött el, hogy az elveszettekkel, a bűnösökkel, a betegekkel találkozzon, megkeresse és megtartsa őket. A felolvasott történet, Zákeus jól ismert esete is erről a Krisztussal való találkozásról szól. A mai igehirdetésben néhány igei gondolatot szeretnék a Testvéreknek továbbadni arról, hogy hogyan jön el Krisztus hozzánk, és miben mutatkozik meg az, hogy valóban személyes kapcsolatunk van Ővele.

Először is a történet végén Jézus Krisztus arra hívja fel a figyelmünket, hogy a Zákeussal való találkozása nem véletlen események sorozata volt, hanem Ő szándékosan kereste meg aznap a fővámszedőt, azért, hogy megtartsa és üdvözítse. Hiszen ezt mondja Urunk: *„Mert azért jött az embernek Fia, hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett.”* Lukács evangélista rámutat arra, hogy Isten emberkeresése egyszerre több szinten is zajlik, és a sok ok között nem mindig értjük meg, hogy az egyik fő ok az, hogy találkozzunk Istennel. Ez alatt azt is értem, hogy az okok, a „miértek”, amiket a mindennapok során annyira szeretünk kutatgatni a tettek mögött, többfélék is lehetnek egy adott esemény során, és nem mindig látjuk meg közöttük a legfontosabbat, hogy találkozzunk Istennel.

Hogy még érthetőbbé tegyem ezt a dolgot, hadd mondjak egy példát. Jelen esetben, ha válaszolni akarunk arra a kérdésre, hogy Jézus miért tért be Jerikó városába, akkor arra több választ is ad az Ige. Először is azért, mert Jeruzsálemben tartott, hogy ott meghaljon értünk a keresztfán. Jézusnak ez az utolsó útja Jeruzsálemben. Krisztus utazásának végcélja a főváros volt, Jerikó pedig csak egy állomás, amelyen keresztül kellett mennie ehhez. De miközben oda tartott, számtalan más csodát is tesz. Ez volt az első ok, amiért Jerikóba bement. Másodszor, azért is tért be Jerikóba, hogy találkozzon Bartimeussal, a vak koldussal, őt meggyógyítsa, és megmutassa az ő hitét annak a sokaságnak, amely vakon követte Őt, annak a vak embernek a hitét, aki viszont tudta, hogy kit követ: a Dávid Fiát. Harmadszor, Jerikóba Jézus azért is tért be, hogy ott Önmagáról több dolgot jelentsen ki, azaz Önmagát is jobban megismertesse a hívőkkel. Ugyanis Jerikóban Jézus két dolgot is megerősített tanítványai számára. Először is kiderült róla, hogy Ő az embernek Fia, aki az elveszettekért jött, hisz így hivatkozott magára itt is – korábban is tette, de – itt is megerősíti ezt; valamint a Bartimeus által említett tisztséget – azt mondja, hogy Dávidnak Fia, azaz a Messiás, a megígért Király – nyíltan felvállalja. A jeruzsálemi események előtt állunk, tehát virágvasárnap előtt, fontos, hogy Krisztus ennél az ese-

KRISZTUS ELJÖVETELE ZÁKEUSHOZ

---

ménynél is felvállalja, hogy Ő Dávid Fia. Tehát harmadszor azért tért be Jerikóba, hogy a hívők még jobban megismerjék Őt. Azután, negyedszer, azért is ment ebbe a városba, hogy ott megkeresse Zákeust, aki elveszett ember volt. Nem folytatom tovább az okok felsorolását, szerintem ennyiből is látjuk azt, hogy Isten egyetlen dolgot gyakran több ok miatt tesz meg, amelyek között mindig ott lehet a Vele való személyes találkozás lehetősége is. És Krisztus ezt hangsúlyozza: azért jött el az Emberfia, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet, hogy találkozzon Vele.

Ezt azért hangsúlyozom a Testvéreknek, mert mi gyakran szeretnénk, ha Isten külön foglalkozna velünk, és külön, nagyon egyértelmű módon találkoznánk Vele, és Ő ezt annyira egyértelművé tenné számunkra, hogy kimondjuk, hogy ez most miattam volt. Vannak ilyen alkalmak is a hívő ember életében, de sokszor akkor keres minket Isten, amikor nem is gondolnánk. Zákeus, bármennyire is látni kívánta Jézust, valószínűleg nem hitte volna, hogy személyesen kapcsolatba kerülhet majd Vele. Nem remélte azt, hogy majd éppen őt fogja megszólítani a tömegből, azt pedig álmaiban sem gondolta volna, hogy nála akar majd megszállni, közösséget vállalva így vele, a bűnös fővámszedővel. Egy látszólag – hadd fogalmazzak így – hétköznapi látványosság, ami miatt összegyűlt Jerikó lakossága, hogy megnézze a híres názáreti prófétát, az Istennel való személyes találkozás alkalmává vált Zákeusnak. Isten céljait, szándékait nem vagyunk képesek teljes mélységükben előre látni vagy megérteni. Ezért nem baj, ha egy adott esemény mögött a sok különféle ok mellett azt is feltételezzük és meglátjuk, hogy Isten keres minket, bűnösöket azért, hogy találkozzon velünk, és megtartsa minket. Még egy templomi istentisztelet, vagy egy egyszerű beszélgetés egy hívő emberrel a munkahelyen, vagy a családban, vagy éppen egy váratlan esemény az életünkben, amely során hirtelen megoldódik egy problémánk, vagy hirtelen veszteségek és sérülések érnek minket, amelyek azt mondják rohanó életünkben, hogy most állj meg egy kicsit – mind-mind olyan alkalmak lehetnek, amelyek egyik fő célja, hogy Istennel találkozhassunk. Lehet, hogy mi emberileg nézve meg tudnánk magyarázni a dolgokat, hogy mi miért történik velünk (azért lettem beteg, mert... és soroljuk az okokat), igen ám, de feltételezzük mi azt, hogy az egész mögött Isten áll, aki pedig azért állította meg az életünket, hogy Rá figyeljünk és Vele találkozzunk? És ez csak egy példa a sok közül. Az Ige erre akarja felhívni a figyelmünket, hogy a háttérben, a dolgok mozgatórugójaként az áll, hogy Isten keresi az elveszett embert.

Azt is meg kell látnunk ebből a történetből, hogy Krisztus azért keres minket, hogy közösségünk legyen Ővele, azaz szoros kapcsolat alakuljon ki közte és köztünk. Tudom, hogy sokunk számára ez magától értetődő dolog, de ha végig gondoljuk, akkor be kell látnunk, hogy valahol mégsem

az. Sajnos gyakran esünk abba a hibába, hogy Krisztussal való kapcsolatunkat az emberek hozzánk való viszonyulása alapján határozzuk meg és ítéljük meg. Ha rólam azt gondolják, hogy utolsó gazember vagyok és rossz hívó, akkor Krisztusnál esélyem sincs. Ha viszont mindenki dicsér, akkor biztosan tetszem Neki. Az efféle gondolkozást Urunk több esetben is megcáfolta, többek között Zákeus esetében is. Mert gondoljuk végig az ő helyzetét. Ahogyan Krisztus maga mondta, Zákeus elveszett ember volt, de nemcsak azért, mert Isten nélkül élt, és Tőle távol bolyongott – ez volt elveszettségének nagyobbik és fő része –, hanem úgy is, hogy az emberek is elveszettként gondoltak rá, lemondóan. Vannak bizonyos emberek, akiknek az elveszettsége ugyanis nyilvánvalóbb, mint másoké, hiszen ők elveszettek az egész társadalom számára is. Zákeusra így gondolt a többség.

Szülei számára elveszett ember volt. Lehet, hogy sikeres volt a munkájában, anyagi jólétben élhetett, aminek egy szülő örül, ugyanakkor a zsidó szülők számára az, hogy fiuk vámszedő lett, az egyik legnagyobb szégyen és gyalázat volt. Érdeemes amúgy arra is kitérni, hogy miért. Hiszen maga az adószedés nem szégyenletes munka, valakinek azt is el kell végeznie. Sokféle adó létezett Jézus korában, amit be kellett valakinek szednie. Volt földadó, fejadó, áru után fizetendő adó, átviteli és átutazó vám, piacadó, útadó, kikötő-, kereskedelmi vagy iparadó (lehetne sorolni az adónemeket). Ezeket mind kezelnie kellett valakinek, kellettek emberek, akiknél be lehetett fizetni, és akik továbbították ezt az összeget a hatóságokhoz. Önmagában véve tehát ez a munka nem szégyenletes, hiszen Keresztelő János, amikor vámszedők mentek hozzá a Jordán partja mellé, nem azért feddte meg a vámszedőket, hogy ez a munkájuk, hanem amikor megkérdezték, hogy mi mit cselekedjünk, akkor azt mondta, hogy ne szedjetek többet, mint ami meg van engedve és ki van szabva. Mert tudjuk jól, hogy a római hatóságok az adószedés jogát bérbe adták úgymond helyi vállalkozóknak, ezek voltak a vámszedők.

A zsidók mégis akkor miért vetették meg ezeket az embereket? Három dolog miatt. Először is azért, mert a vámszedők kiszolgálták az elnyomó római hatóságot, így a hazafias érzelmű emberek számára ők hazaárulók lettek. Másodszor: tisztességtelen úton gazdagodtak meg, anyagi előnyökhöz jutottak másokkal szemben, mert a nyereség érdekében a megszabott összegnél többet kértek az emberektől, hogy nekik is legyen hasznuk, ne csak továbbadják, amit befizettek, ezért többet kértek. Az egyszerű, hétköznapi szegény emberek számára ők tolvajok, másokon élősködők voltak. Az átlagember is gyűlölte őket, nem csak a hazafiak. Végül pedig, harmadszor, munkájukból kifolyólag sokszor kellett pogányokkal érintkezniük, kapcsolatot tartaniuk, akár rómaiakkal, akár kereskedőkkel. Már pedig egy hithű zsidó – tudjuk jól – egy pogány ember házába Jézus korában nem

ment be. És bár a kapcsolattartásnak megvoltak a korlátai, határai, a vámszedőknek ezeket át kellett lépniük munkájuk miatt. Ezért a vallásos zsidók, különösen a farizeusok a vámszedőkre tisztátalan emberként tekintettek. Mindezekből az következett, hogy a vámszedőkkel nemigen vállaltak a zsidók közösséget a mindennapok során. Mindezeket azért mondtam el a Testvéreknek, hogy lássuk meg, hogy Jézus Krisztus közösségvállalása Zákeussal mennyire botránkoztató volt a többség számára, viszont számára pedig mekkora nagy kegyelem Istentől. Ehhez Zákeus esetében még – tegyük hozzá – az is hozzájárult, hogy ő nemcsak egy egyszerű vámszedő volt, hanem ő volt azoknak a vezetője, a fővámszedő. A nép elnyomóinak, kifosztóinak a vezetője. A legtöbben ezért nem sok jót gondolhattak erről az emberről Jerikóban. Valószínűleg ha egy farizeus találkozott vele, rá sem nézett, hanem úgy ment el mellette, mintha egy kutya lett volna. Ha pedig egy hétköznapi ember látta meg Zákeust – a háta mögött természetesen, amikor nem hallotta –, szidta és átkozta őt. Zákeus elveszett ember volt a társadalom számára.

Mert bizony, Testvérek, a társadalomnak (de az egyháznak is), megvannak a maga szabályai, amelyeket ha valaki megszeg, számkivetetté, kiközösítetté válik. Ezeknek a szabályoknak némelyike dicséretes, ezt el kell ismerni, de nagyon sok szabály önkényes, egyoldalú, kegyetlen és képmutató. Nem egyszer fordult már elő nemcsak falun, hanem egy-egy városi közösségben, sőt még gyülekezetekben is, hogy valakiről, akit dicsértek, befogadtak, kiderült, hogy korábban valami bűnt követett el. Az ilyen hírek általában felkorbácsolják a közösség érzéseit, és akihez korábban két kézzel ragaszkodtak, hirtelen ellene fordulnak, és azt követelik tőle, hogy tűnjön el közülük. Az emberek többségét az ilyen esetekben nem érdekli az, hogy az illető pl. megbánta-e, amit tett, az, hogy tartott-e őszinte bűnbánatot Isten előtt, vagy éppen hogy megváltozott-e már, és ma már nem tesz ilyet, az csak egy egyszeri eset volt. Az erkölcsös közösség sajnos magát nagyon sokszor makulátlannak, tisztának és büntelennek gondolja, és ezért úgy zárja ki a vétkezőt, mintha leprás lenne. A társadalom nagy része színleli azt, hogy erényes, tiszta, mint a hó, holott ha Isten igéjének tükrében vizsgálnánk meg minden egyes tagnak az életét, bizony kiderülne, hogy nincs a közösségben egy centiméternyi tisztaság sem. Az erkölcsös színlelőket, képmutatókat dicséri sokszor a világ, mert olyan jó embereknek látszanak, és a titkaikról nem tudnak, ellenben a bűneiket bevalló, megbánó és azokat elhagyni akaró bűnösöket kiközösíti és elveti. Vallásos közösségek – és itt a vallásost negatívan értem – ugyanezt teszik sajnos, mint a farizeusok, akik magukat különbnek, igazabbnak, tisztábbnak gondolják másoknál, és lenézik azokat, akik bűneikkel küzdenek, vagy azokat nyilvánosan bevallják, és azon a bűnön keresztül ítélik meg az embert

és gondolnak rá mindig. Zákeus is egy kiközösített ember volt. Nem azért, mert ne lettek volna bűnei, de ezek a bűnök gyakran azok voltak, hogy nem feleltek meg a városi ember mércéjének.

Viszont Isten örömhíre az, hogy Őt nem érdekli, mit mond a világ. Istent nem érdekli, hogy mit mondunk mi egymásról. Egy közösség mondhatja azt valakiről: szégyellje magát, mi nem akarunk vele szóba állni, nem akarjuk többé látni, de Krisztus azt mondja: gyere hozzám, én közösséget vállalok veled, én kereslek téged, elveszettet, azért, hogy megtartsalak és megmentselek. Találkozni akarok veled azért, hogy megbocsássam a bűneidet, azért, hogy megtisztítsalak és megszabadítsalak téged azokból. Közösséget vállalok veled, és te szeretni fogsz engem, mert rájössz arra, hogy sok bocsátatott meg neked. Ugye az az ember jobban szereti az Urat, aki tudja, hogy sok bocsátatott meg neki. Testvérek, Zákeus esete az egyik legjobb példa arra, hogy Isten irgalmát, szeretetét nem tudják korlátozni az emberi korlátozások és ítélezések. Jézus szeretetének határait ugyanis nem szabad azonosítani a képmutatók önigazságával. A kettő nem ugyanaz. Ugyanis aki a világ számára elveszett, az Isten számára lehet olyan, akit Ő megkeres és megtart. Akit az emberek kerülnek, azzal Jézus Krisztus keresheti a közösséget.

Azt a csodát láthatjuk ebben a történetben, hogy akiben Isten Lelke munkálkodik, azt Ő csodálatosan meg is változtatja. Ez a változás pedig olyan mértékű, hogy azt ember nem idézheti elő pusztán akarással, életritmus és szokások megváltoztatásával. Lukács evangéliumának 18. fejezetében találkozunk egy másik gazdaggal, a gazdag ifjúval, aki nem volt képes lemondani vagyonáról, gazdagságáról Jézusért, hanem otthagytta Őt. Ott és akkor azt mondta Urunk: *„Mily nehezen mennek be az Isten országába, akiknek gazdagságuk van! Mert könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, hogynem a gazdagnak az Isten országába bejutni. Akik pedig ezt hallották, mondának: Ki üdvözülhet tehát? Ő pedig monda: Ami embereknél lehetetlen, lehetséges az Istennél”* (Lukács 18,24-27). Néhány nappal később a gazdag ifjúval való találkozás után, Jeruzsálembé tartva, a golgotai keresztre igyekezve Krisztus megmutatja Zákeus esetén keresztül, hogy az Ő kegyelme mire képes: általa még a gazdagok is bejuthatnak a mennybe, mert lehetséges Istennek, lehetséges Krisztusnak egy „Zákeus-félét” üdvözíteni. Bár senki sem hitte volna, hogy Zákeus valaha is jobban fog bármit is szeretni a pénznél, de Krisztus megmutatta, hogy Ő képes igazán megváltoztatni az embert. Zákeus vagyona felét a szegényeknek adta, a másik felének nagy részét is szétosztotta, hadd mondjam így. Tehát ne azt gondoljuk, hogy a fele eltűnt, de maradt még neki a másik fele, hiszen azt mondja, hogy a maradékból ő négyszeres jóvátételt ad azoknak, akiket megkárosított (pedig a mózesi törvények csak 20%-os kárté-

KRISZTUS ELJÖVETELE ZÁKEUSHOZ

---

telt írtak elő, pl. 4Mózes 5,5-8-ban azt írja, hogy a dolgok ötödével kárpótold az illetőt, ő pedig a négyszeresét ígéri). Ami az embereknél lehetetlen, hogy egy gazdag ember megváltozzon, és a bálványát elengedje, az lehetséges Istennél!

Végül, de nem utolsó sorban arra hívja fel az Ige a figyelmünket, hogy ez a változás bennünk csakis Jézus Krisztus által lehetséges. Szükséges Vele találkozni, személyes kapcsolatba kerülnünk. Ezért látjuk annyira részletesen leírva azt Lukács evangéliumában, hogy az Atya hogyan vonzotta Zákeust szeretett Fiához. Hiszen Urunk maga mondja: „*Senki sem jöhet énhozzám, hanemha az Atya vonja azt*” (János 6,44), és ezt nagyon is látjuk Zákeus esetében is. Nézzük csak meg, hogy mit is tesz a Szentlélek Zákeus szívében. Először is vágyat ébresztett szívében arra, hogy lássa Jézust. Hogy mi lehetett ennek az oka? Pontosán nem tudjuk. Ezt nem írja le az Ige, hogy miért akarta Zákeus látni Jézust. Lehet, hogy azért, mert Keresztelő János tanítványait hallotta Jerikóban. Azt tudjuk jól, hogy Jerikó városa nincs messze a Jordán folyótól. A honfoglaláskor is az első város volt, amit az Úr az Ő népének adott. Tehát ott volt a Jordán partjához közel, és azt is tudjuk, hogy Keresztelő János a Jordán folyó mentén hirdette az igét. Lehet, hogy pont éppen Jerikóban, volt olyan vámszedő, aki kiment hozzá, és hallotta, hogy mit hirdet ez a Keresztelő János. Lehet, hogy Zákeus is meghallotta az üzenetet, és ez munkálkodott benne. Nem tudjuk. Vagy lehet, hogy arról hallott, hogy Krisztus hogyan viszonyult más vámszedőkhöz. Lehet, hogy hallotta, hogy az egyik apostola, Máté, is vámszedő volt, és ez a Krisztus elhívta őt a vámszedő asztaltól. Vagy az is lehet, hogy egyszerűen csak hallott azokról a csodákról, amiket korábban tett, akár Lázár feltámasztásáról például, ami miatt a tömeg is látni akarta Jézust, hiszen annak híre ment, egészen a fővárosig, még ott is hallottak róla. Nem tudjuk pontosan, hogy mi volt Zákeus szívében, de azt igen, hogy a Szentlélek készítette még az egyszerű kíváncsiságon keresztül is arra, hogy látni akarja Jézust. Mint korábban mondtam, nem biztos, hogy ő beszélni is akart volna Vele. De nem is ez a lényeg, hanem az, hogy a Jézussal való találkozás annyira fontossá vált számára, hogy mindent megtett ennek érdekében, hogy lássa Őt. Amikor a tömeg pl. nem engedte őt előre – kistermetű volt, nem látott át mások feje fölött –, akkor nem mondott le a dolgról, pedig megtehetette volna. Egyszerűnek tűnik, Testvérek, de gondoljuk végig, hogy velünk nem fordult már elő olyan egy egyszerű hétköznapi nap során, hogy láttuk, hogy sokan vannak egy boltban, egy kormányablaknál, egy hivatalban sokan várnak ügyintézésre, és azt mondtuk, hogy nekem erre most nincs időm, én nem fogok itt várni, vagy nem fogok tolnakodni, és inkább elmegyek, otthagynom. De Zákeus nem tágitott, nem mondta, hogy engem ez a tömeg úgyse enged előre, hanem belülről kész-

tette őt a Szentlélek – hadd fogalmazzak így –, hogy neki látnia kell Jézust, és ez csak egy egyszerű testi látás, tudjuk jól, hogy ez nem hitbeli látás még, de akkor is ott volt benne ez a belső készítés, hogy nekem akkor is látnom kell Őt. Annyira erős volt benne ez a vágy, hogy még a szégyent is vállalta, hiszen elkezdett futni ott a tömeg előtt, az előkelő, gazdag fővámszedő elkezdi szedni a lábait. Tudjuk jól a tékozló fiú történetéből, hogy ott is az atya úgy várta a fiút, hogy amikor meglátta, elé szaladt. Annak kapcsán is szoktuk mondani, hogy ilyet nem szokott tenni egy előkelő ember, hogy nyilvánosság előtt elkezdi valakihez odarohanni. Zákeus vállalta ezt, nem érdekli, hogy mit mondanak, ő akkor is elkezdi szaladni. Ráadásul felnőtt, előkelő, gazdag férfi létére még fára is mászott, mint egy kisgyermek. Ezt meg pláne nem szokás. Testvérek, ha ezt bármelyikünk megtenné, kirohannánk a gyülekezetből, és felmásznánk egy fára, úgy gondolom, hogy gondolnánk szebbnél szebb gondolatokat az illetőről, hogy éppen mi a baja. Zákeus meg, mintha az élete függne tőle, odaszalad ahhoz a fügefához, és felmászik rá. A Lélek készíti: látnia kell Jézust. Az egyszerű emberi kíváncsiságot is fel tudja használni Isten Lelke.

Továbbá: abban is látjuk a Lélek munkáját, amikor Jézus megszólította őt, mert Zákeus Jézus felszólítására, hogy most gyere le, mert nálad kell megszállnom, nem háborodott fel, és nem is ijedt meg a hirtelen jött vendég láttára. Mondhatta volna – ebbe se gondolunk mindig bele –: micsoda, én lássalak téged vendégül? De hát én meg se hívtalak téged! Nem vagy egy kicsit tolakodó? Vagy éppen nem gondolhatta volna azt, hogy ha Jézus bejön a házamba, akkor beszélgetnem kell Vele, és akkor kiderülnek a bűneim, és én ezt nem akarom. Nem akarom, hogy még jobban lelepleződjek, elég, ha ez a város utál engem, még Ő is? Testvérek, bármi ilyesmi megtörténhetett volna, de semmi ilyesmi nem történt meg. A Szentlélek megragadtatta Zákeussal az alkalmat, az adott pillanatot, a mostot, mert Jézus döntés elé állította: gyorsan szállj alá, még ma nálad kell megszállnom. Ez a gyorsan, ez a még ma, ez Isten sürgetése a megtérésre, arra, hogy fogadd el Jézustól a felkínált szeretetét, kegyelmét és bocsánatát. Siess! Zákeus lassan is lemászhatott volna, mondhatta volna, hogy gyere csak, beszéljünk, és majd egyszer máskor megszálok nálad. E helyett azonban ez hangzik: gyorsan, ma. Emlékszünk a Zsidók 3,15-re? „*Ma, ha az Ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveteket.*” Ez a keményszívű Zákeus, aki nem indult könnyöretre akkor, amikor a szegényektől elvette a pénzüket, akinek a szíve kemény maradt akkor, amikor a rideg törvényekre és adókra hivatkozva elvette azt a pénzt, ami mások számára a napi betevőt jelentette, ez a keményszívű Zákeus nem keményedik meg Jézus szavára, hanem örülni kezd annak, hogy ekkora megtiszteltetés éri. Az Ige hangsúlyozza, hogy gyorsan leszállt, és örömmel fogadta Őt. Ez az

KRISZTUS ELJÖVETELE ZÁKEUSHOZ

öröm a Szentlélek munkája és ajándéka bennünk, hogy örömmel fogadjuk Jézust. Ugyancsak a Lélek munkája mutatkozott meg abban, hogy Zákeus bűnbánatot tartott, mert bűnbánatot tartott: elismerte, hogy mit tett, hogy mit követett el. Amikor Jézust gyalázzák – nem Zákeust, Jézust – azért, mert bűnös emberhez megy szállásra, és így közösséget vállal egy fővám-szedővel, akkor Zákeus nem a tömegnek kezd el magyarázkodni. Ahhoz intézi a bűnbánó szavakat, akihez kell: Jézushoz, az Úrhoz szól. Zákeus az Úrhoz szól ott mindenki előtt, és azt mondja, hogy négyszeres jóvátételt adok a megkárosítottaknak. Testvérek, ehhez az is hozzátartozik, hogy ha én ezt odaadom, akkor személyesen találkoznom kell azzal, akit meglop-tam, a szemébe kell nézmem az illetőnek, el kell ismernem, hogy lehet, hogy még pereskedtünk is érte, de én voltam a bűnös, bocsáss meg. A bocsánat-kérés is hozzátartozott az elégtételhez. Nem csak úgy átutalgatta a pénzt, akkor még ugye nem volt elektronikus rendszer, milyen személytelen és könnyű lenne: benyomni, bepötyögni, átutalni az illetőnek, kész. Nem, személyesen odamész, szemébe nézel, és úgy adod oda megbánva, bocsá-natot kérve. És hogy megmutassa Zákeus, hogy Isten mit végzett el az ő szívében, hogy új szívet kapott, és már nem az emberek iránti utálat van benne, hanem a felebaráti szeretet, a vagyona felét a rászorulóknak adja. Lehet, hogy ez olyan könnyűnek jött dolognak tűnik, Testvérek, de azért elég komoly döntés, az egész vagyonunk felét csak úgy odaadni. Zákeusban ezt a Szentlélek végezte el. Micsoda eljövedele ez Jézusnak egy emberi szív-be, életbe! Mekkora változásokat visz véghez Jézus! De mindez csakis úgy történhet meg, hogyha Jézus megkeres minket, és személyesen találkozunk Ővele. Az ember is közeledik Istenhez, mert az Atya vonzza őt, az ember ezt tapasztalja meg és éli át, és Krisztus is keresi őt. Külső és belső elhívás egyszerre készíti az embert arra, hogy találkozzon Krisztussal. És bár so-kan lehet, hogy nincsenek ennyire látványosan elveszve, mint Zákeus, de mindannyiunknak szükségünk van arra, hogy Krisztus így jöjjön el az éle-tünkbe, hit által a szívünkbe, és változtasson meg minket.

Azzal kezdtem, hogy Krisztus mindegyik eljövedele fontos számunkra, és kiemelkedik az, hogy személyesen jöjjön el hozzánk. Advent ne csak em-lékeztessen minket erre, hanem ösztönözzön is arra, hogy egyrészt sze-mélyesen mi is keressük Krisztust, továbbra is (ha mindennap keressük, akkor továbbra is), de keressük mi is az elveszetteket, akikért Krisztus jött, és hívjuk Őhöz az őket, hiszen ma a külső hívó szót Isten rajtunk keresztül továbbítja mindazokhoz, akiket hív. Belsőleg Ő továbbra is munkálkodik az emberi szívekben, de a külső hívó szót, hogy gyere, mert közösségünk van egymással, Krisztussal, azt tőlünk kell, hogy meghallják. Késztesen minket Zákeus esete arra, hogy továbbadói legyünk ennek az örömhírnek: Krisztus azért jött, hogy az elveszetteket megkeresse és megtartsa. És te-

gyünk bizonyosságot arról, hogy mi is ilyenek vagyunk, ilyen megkeresett és megtartott emberek, akik elveszettek voltak Krisztus nélkül.

Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus, valahányszor az Igében megmutatod magadat nekünk, csak rácsodálkozni tudunk a Te fel nem fogható kegyelmedre, szeretetedre és irgalmadra. Köszönjük Neked azt, hogy külön ezért jöttél el, hogy megkeressél és megtartsál bennünket, elveszetteket.

Bocsáss meg nekünk, amikor még azt gondoljuk sok mindenben, hogy nem is vagyunk annyira elveszettek. Tudjuk, hol vagyunk, tudjuk, mi a teendőnk, és egymagunk is boldogulunk, és ezért nem keresünk Téged. De köszönjük, hogy Te újból és újból keresel. Akkor is, amikor ilyen magabiztosak vagyunk, amikor azt hisszük, hogy az életünk urai mi lehetünk.

És köszönjük, hogy megmutatod azt, hogy szükségünk van Rád. Köszönjük, hogy Te vagy az, aki megszólítasz minket. Köszönjük a Szentlélek munkáit bennünk. Köszönjük, hogy nap mint nap megtartod a Tiedet, hogy akiket megkerestél és megtartasz, minden nap Veled legyenek. Kérünk, segíts így gondolnunk a mindennapjainkra, a szeretteinkre, akik nem a Tied, akik még ebben az elveszettségben élnek. Ne csak azokra gondoljunk elveszettként, Urunk, akik nagyon látványos bűnökben vannak, és az élet és a bűnök mélységeiben járnak, hanem azokra is, akik élik az egyszerű életüket, és látszólag a világ megítélése szerint jó emberek, de mégis Nélküled élnek, és ezért a kárhozat felé tartanak. Köszönjük Neked, hogy ma is keresel oly sokakat.

És könyörgünk, hogy tegyél minket is részeseivé ennek a szolgálatnak, ennek a munkának, így advent során is indítson minket ne csak hálaadásra az, hogy megkerestél minket, hanem valóban ennek a szolgálatnak a végzésére is. Hiszen tudjuk, hogy eljössz harmadszor is, lesz vége az életünknek, és eljön az a nap is, amikor visszajössz megítélni a világot, és újjáteremted azt. Kérünk, add, hogy minél többen készen álljanak ezekre az alkalmakra, a Veled való találkozásokra. Könyörgünk azért, hogy így, gyülekezetként is tudjuk végezni a ránk bízott szolgálatot, a Hozzád hívást, az evangélium hirdetését. És add, Urunk, hogy ott, ahol a szónak ellenállnak, ahol a szív keménységébe ütközik a Te Igéd, ott a pusztá életünkkel, követéssel, szeretettel tudjunk bizonyosságot tenni Rólad.

Kérünk, áldd meg szenvedőinket, betegeinket kórházi ágyon vagy otthon, áldd meg azokat, akik saját bűneiktől szenvednek, mert már látják azokat, de még nem látják a szabadulás útját, vagy éppen más terheket hordanak, kérünk, hogy Benned találjanak nyugalmat, békét és szabadítást.

Kérünk a betegség, a járvány miatt is, Te vagy az egyedüli Szabadító, hisszük, hogy ez is a Te kezében van. Add, hogy elmúljon, de kérünk, vé-

KRISZTUS ELJÖVETELE ZÁKEUSHOZ

---

gezze el mindazt a munkát, amit szántál neki: térítsen Hozzád embereket. Könyörgünk a kórházi és egészségügyi dolgozókért: ápolókért, nővérekért, orvosokért egyaránt, adj nekik erőt a mindennapi küzdelmekhez.

Imádkozunk azokért, akik más fájdalmat hordoznak, gyászolókért, akik szeretteiket veszítették el, Te legyél az ő vigasztalójuk.

Kérünk, hogy formáld úgy a mindennapjainkat, hogy a Te tanítványa-idként tudjunk élni. Köszönjük, hogy bizonyosságunk lehet, hogy Te velünk vagy minden napon, add, hogy mi is Veled lehessünk.

És kérünk, addig is őrizz minket kegyelmedben, hordozz tenyereden bennünket, adj naponként hitet, Benned való bizalmat, a Hozzád való fordulás vágyát, és ebben őrizz meg kérünk. Köszönjük, hogy ígéretünk van rá, hogy meg is teszed.

Legyen ezért is áldott a Te háromszor szent neved!

Ámen.

165,4-6 ének

4. Általjárász Te mindent; Rám ragyogni engedd
Életadó, áldott Lelked!
Mint a kis virág is Magától kibomlik,
Rá ha csöndes fényed omlik:
Hagyj, Uram, Vidáman
Fényességed látnom S országod munkálnom!

5. Egyszerűvé formálj Belső, lelkeképpen,
Békességben, csöndességben.
Tisztogasd meg szívem: Tisztaságod lássam
Lélekben és igazságban.
Szívemmel Mindig fel-
Szállhassak sasszárnyon: Csak Te légy világom!

6. Jöjj és lakozz bennem: Hadd legyen már itt lenn
Templomoddá szívem-lelkem!
Mindig közellévő: Jelentsd Magad nékem,
Ne lakhasson más e szívben;
Már itt lenn Mindenben
Csakis Téged lásson, Leborulva áldjon!